

præcisering af gældende praksis, hvorefter ejendomme, hvis værdi er uafhængig af en specifik erhvervsudnyttelse, accepteres som «sikre aktiver». Bestemmelsen omfatter således eksempelvis ejendomme med flere uafhængige butiksljemål.

Under *stk. 1, nr. 6*, foreslås, at ophæve den gældende begrænsning på «fire femtedele af ejendomsværdien ifølge den senest foretagne offentlige vurdering». I stedet kan ejendommene indgå i den båndlagte aktivmasse til den bogførte værdi. Ændringen er en følge af, at det med de nye regnskabsregler er hensigten, at værdiansættelsen af selskabets faste ejendomme efter forslaget kap. 14 løsriver fra den skattemæssige offentlige ejendomsvurdering i overensstemmelse med, hvad der er gældende efter årsregnskabsloven.

Stk. 1, nr. 7, kan bl.a. finde anvendelse på udenlandske værdipapirer. Formuleringen er ændret, således at alene sikkerheden og ikke som i den gældende bestemmelse såvel art som sikkerhed er afgørende for, om værdipapirer omfattes af bestemmelsen. Ændringen har baggrund i, at livsforsikringsselskaber og pensionskasser i voksende omfang henlægger deres ejendomsinvesteringer til datterselskaber. Efter forslaget vil aktier i ejendomsdatterselskaber kunne omfattes af bestemmelsen og dermed ligestilles med en direkte investering i fast ejendom, hvilket ikke er tilfældet efter den nugældende lov.

Lovens § 135, stk. 4, er ikke indeholdt i de foreslåede regler. Ændringen er alene af regnskabsteknisk karakter. Det er hensigten, at erhvervesomkostninger efter de nye regnskabsregler ikke skal aktiviseres i regnskabet, men i stedet skal fradrages i livsforsikringshensættelserne.

§ 129

Paragraffen erstatter den gældende § 135a, hvorefter den øvre grænse for livsforsikringsselskabers investering i en enkelt virksomhed er 1 pct. af passiverne. Den i forslaget nævnte grænse på 2 pct. er en uændret genfremsættelse af det tilsvarende forslag i L 87, der ikke blev færdigbehandlet i folketingssamlingen 1987/88. Med bestemmelsen foretages der en lempelse af begrænsningerne for pensionskassers og livsforsikringsselskabers anbringelse i et enkelt selskab fra den nuværende 1 pct. af passiverne til 2 pct.

Stk. 3 er en ny bestemmelse. Første led, hvorefter aktiver efter forslaget § 128, stk. 1 ikke omfattes, er en præcisering af gældende retstilstand, idet et tilsvarende indhold ud fra en formålsbetragtning er blevet indfortolket i de nugældende §§ 135 og 135a. Efter en bogstavelig fortolkning af loven vil eksempelvis statsobligationer eller realkreditobligationer være omfattet af begrænsningen i § 135a, hvilket ikke hid-

til i Finanstilsynets praksis har været anset for hensigten.

Formålet med det foreslåede andet led i *stk. 3* er at undgå en uheldig konsekvens af den gældende lov, hvorefter begrænsningen i § 135a, stk. 1, ikke gælder for dattervirksomheder, f.eks. ejendomsaktieselskaber, jf. § 135a, stk. 3, men til gengæld kan ramme forsikringsselskaber eller pensionskasser, der som mindretsaktionærer, eventuelt i fællesskab, ønsker at investere i et tilsvarende ejendomsaktieselskab, der er omfattet af selskabernes og kassernes lovlige virksomhedsområde, jf. lovens § 6 og forslaget nr. 3. Efter den foreslåede regel gives der Finanstilsynet mulighed for at tillade mindretsinvesteringer udover 2 pct.-grænsen i virksomheder, der alene befatter sig med aktiviteter, der falder indenfor forsikringsselskabets eller pensionskassens tilladte virksomhedsområde.

I *stk. 5* lempes begrænsningen i *stk. 1* ved anbringelse af midler i kapitalformidlingsaktieselskaber således, at begrænsningen for sådanne investeringer alene gælder de forsikringsmæssige hensættelser. Denne lempelse skal sammen med forslaget under nr. 3 tilskynde forsikringsselskaberne til gennem kapitalformidlingsaktieselskaber at investere i erhvervslivet.

§ 130

Den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i *stk. 1* svarer med en ændret formulering til den gældende bemyndigelse i lovens § 131, stk. 2, 2. pkt., med den forskel, at bemyndigelsen som følge af Industriministeriets nye struktur foreslås henlagt til Finanstilsynet. I modsætning til *stk. 2* omfattes både skadesforsikringsselskaber og livsforsikringsselskaber af bestemmelsen i *stk. 1*.

De gældende regler om kongruens, d.v.s. valuta-mæssig overensstemmelse mellem aktiver og forsikringsmæssige forpligtelser og lokalisering af aktiver, er fastsat i 1. skadesforsikringsdirektiv (73/239/EØF) og i 1. livsforsikringsdirektiv (79/267/EØF), henholdsvis i art. 15, stk. 2, og i art. 17, stk. 2. Ifølge disse regler skal et forsikringsselskab have aktiver, der er kongruente med de forsikringsmæssige forpligtelser og lokaliseret i det land, hvor virksomheden udøves. Direktiverne åbner mulighed for, at disse regler kan lempes i medlemsstaterne, hvilket ikke hidtil er sket i Danmark.

EF's ministerråd vedtog den 22. juni 1988 2. skadesforsikringsdirektiv (88/357/EØF). I 2. skadesforsikringsdirektiv fastsættes de nærmere regler, der skal gælde i medlemsstaterne vedrørende kongruens i direkte skadesforsikring.

Hensigten med forslaget § 130, stk. 2, er, at der med hjemmel heri kan fastsættes de detaljerede regler